

**СЕКЦІЯ 3
ВЕТЕРИНАРНІ НАУКИ**

Інна Бушуєва
к.фарм.н., доцент,
Запорізький державний медичний університет,
м. Запоріжжя

**ВЗАЄМОДІЯ ПІДРОЗДІЛІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ СЛУЖБИ З ВЕТЕРИНАРНОЮ
МІЛІЦІЄЮ І З ІНШИМИ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ
УКРАЇНИ**

Взаємодія підрозділів ветеринарної служби з іншими державними органами виконавчої влади відбувається у межах певних видів і форм. Співпрацю підрозділів ветеринарної медицини з іншими органами державної виконавчої влади України слід розглядати як правове явище, що, безперечно, має наукове обґрунтування.

Співпрацю підрозділів ветеринарної міліції з іншими органами державної виконавчої влади щодо правозастосування, як самодостатнє явище, умовно можна поділити на дві частини. Перша – має безпосереднє відношення до конституційних основ функціонування державної влади в Україні. Друга група торкається співробітництва з державними органами, визначаючи механізми здійснення підрозділами ветеринарної міліції основних завдань у галузі ветеринарної медицини, а саме: “охорони території України від занесення з території інших держав або з карантинної зони збудників інфекційних хвороб тварин”. Положенням визначено, що „підрозділи ветеринарної міліції під час виконання покладених на них завдань відповідно взаємодіють з органами влади АРК, управліннями, відділами обласних, Київської та Севастопольської міських, районних держадміністрацій, виконавчих органів рад, а також підприємствами, установами, організаціями та громадянами”.

Правовою основою співробітництва підрозділів ветеринарної служби з ветеринарною міліцією і з іншими державними органами виконавчої влади виступають, насамперед, Закони України „Про ветеринарну медицину”, „Про якість та безпечність харчових продуктів”, „Про надзвичайний стан” тощо та прийняті, відповідно до них, підзаконні нормативно-правові акти, що визначають як співпрацю в цілому, так і у певних галузевих напрямках [1,2].

Практична сторона співпраці вищезазначених органів в розрізі напрямів її галузевої діяльності, полягає в координації та взаємодії з іншими органами державної влади щодо виконання поставлених перед нею завдань. Окремим і винятково важливим напрямом галузевого співробітництва потрібно визнати співпрацю підрозділів ветеринарної медицини, ветеринарної міліції з державними органами стосовно організації та здійснення заходів щодо профілактики, локалізації та ліквідації карантинних хвороб тварин, про що свідчить нормативне визначення мети її створення. Враховуючи вищенаведене, одним із перших кроків до формування теоретичних засад цього правового явища буде визначення змісту взаємодії підрозділів ветеринарної міліції з іншими органами державної виконавчої влади “в умовах карантину”, що має певні особливості. Останні зумовлюються, насамперед, ризиками, які виникають у результаті занесення чи поширення хвороб тварин, організмів, які переносять хвороби, а також хвороботворних організмів; ризиками, що

виникають від забруднюючих речовин, токсинів або хвороботворних організмів, які містяться у продуктах тваринного походження чи кормах; ризиками, що виникають у результаті хвороб, які переносяться тваринами чи продукцією, яка виробляється з них, тощо.

Початком вищезазначеної співпраці даних підрозділів „в умовах карантину” потрібно вважати виникнення небезпечного захворювання тварин зі списку, затвердженого КМУ, та відповідного прийняття рішення про його встановлення Радою міністрів АРК, місцевою державною адміністрацією на відповідних територіях чи виконавчими органами органів місцевого самоврядування міст обласного значення, у тому числі на території окремих господарств, – за поданням відповідного органу державної ветеринарної медицини, а в межах одного або кількох регіонів – КМУ за поданням Департаменту ветмедицини, чи прийняття рішення про введення попередніх карантинних обмежень приписом головного державного інспектора ветеринарної медицини району, міста, області або його заступника. При цьому слід наголосити на законодавчому обов’язку державних інспекторів підрозділів ветеринарної міліції при здійсненні ветеринарного нагляду “негайно після виявлення або виникнення підозри про спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку Міжгарожного Епізоотичного Бюро, або іншої хвороби, що підлягає повідомленню, або масового отруєння тварин повідомляти відповідні органи виконавчої влади про необхідність запровадження особливого режиму роботи потужностей (об’єктів) та вжиття заходів боротьби з хворобою тварин”.

Ефективне правове забезпечення внутрішньодержавних механізмів співпраці щодо забезпечення епізоотичної безпеки нашої держави повинне здійснюватись шляхом комплексного підходу до цієї проблеми [1,2].

Взаємодія підрозділів ветеринарної медицини щодо управлінської діяльності з іншими органами державної влади, насамперед – ветеринарної міліції, не є автономним явищем, а існує як частина внутрішньодержавних відносин в галузі ветеринарної медицини. Безпосередньо, процес взаємодії підрозділів ветеринарної міліції пов’язаний з реалізацією компетенції цього державного інституту виконавчої влади.

При взаємодії відбувається обмін результатами діяльності, у процесі якого важливо не тільки здійснити обмін інформацією, але й організувати обмін діями, спланувати загальну діяльність.

Література

1. Про внесення змін до Закону України “Про ветеринарну медицину”: Закон Верховної Ради України від 16.11.2006 р. № 361-V // Офіційний вісник України. – 2006. – № 51. – ст. 3382.
2. Про внесення змін до Закону України “Про якість та безпеку харчових продуктів та продовольчої сировини”: Закон Верховної Ради України від 06.09.2005 р. № 2809-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 50. – ст. 533.